

[Ministeren for skatter og afgifter]

fordel at få indbetalt så mange restskatter som muligt så tidligt som muligt, og hvis en fristforlængelse betyder, at flere restskatter bliver indbetalt, så er det en fordel for statskassen. Det er klart, at det samtidig medfører en likviditetsforbedring for skatteyderne på 2½ måned, men den spiller ikke nogen nævneværdig provenumæssig rolle for statskassen.

Her er vi ved noget, som både hr. Thoft og andre totalt har misforstået. Formålet med at flytte datoen er ikke at give et længere rentefrit lån, men at få pengene hurtigere ind i statskassen. Hvis man ikke kan have sit regnskab klart til 15. marts og derfor ikke kan indbetale restskatten forskudsvis, så har man jo en frist på næsten et år med hensyn til indbetaling af restskatten, ganske vist med et rentetillæg, men selve beløbet har man frist til at indbetale til januar, februar og marts det følgende år. Det er det problem, vi gerne vil løse. Vi vil gerne nærme os samtidighedsskatten, og derfor vil vi gerne have pengene ind så hurtigt som muligt.

Med andre ord er det en fordel for staten, koster ikke særlig mange penge, og det er en klar fordel for skatteyderen. Derfor har vi lavet det. Alle motiver peger i fuldstændig samme retning.

Fru Ruth Olsen harcelererede lidt over, at vi har sendt denne blanket ud. Det er jo rigtigt, som det blev sagt også af fru Aase Olesen, at vi havde håbet på, at dette lovforslag var blevet vedtaget inden selvangivelsens udsendelse. Nu er det jo ikke så ligetil at sende blanketter ud til 3½ million mennesker, de skal jo gerne forberedes, og denne blanket er altså forberedt på forventet efterbevilling, idet jeg havde grund til at mene, at der var et flertal i folketinget herfor, i hvert fald det folketing, der var der, da vi nødvendigvis af tekniske grunde måtte sætte arbejdet i gang, således at vi kunne sende blanketten med ud. Hvis der mod forventning – det er der jo intet der tyder på – ikke skulle blive flertal for denne ændring af loven, ja, så må vi kalde blanketten tilbage. Det er den risiko, vi måtte løbe, og som jeg måtte løbe. Den er mindre end den risiko, at folketinget vedtager et lovforslag, hvor vi ikke kan nå at udsende blanketten i overensstemmelse hermed.

I øvrigt er jeg helt parat til at afklare de tvivlsspørgsmål, der måtte være, under udvalgsarbejdet.

Thoft (SF):

Jeg synes, vi må have afklaret, om det fremover skal være kutyme, at skatteministeren udsender blanketter, når han håber, at hans lovforslag bliver vedtaget, eller om det er en engangsforteelse, at man på den måde tager forskud på folketingets vedtagelse. Jeg synes ikke, at der i denne udsendelse ligger særlig megen respekt for folketinget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det har naturligvis ikke spor med respekt eller manglende respekt for folketinget at gøre. Jeg har altid respekt for folketinget, og jeg lider ikke af manglende respekt for folketinget.

Jeg har forklaret, at det var en praktisk foranstaltning, og det er givet, at hvis folketinget ikke vedtager lovforslaget, så har denne blanket ingen betydning. Jeg har i øvrigt læst i aviserne, at der kommer mange blanketter ud med selvangivelsen, som hos nogle skatteydere ingen betydning har, så jeg synes ikke, vi skal skrue sagen op i et plan, hvor den overhovedet ikke hører hjemme. Det er en praktisk foranstaltning.

Lenger (VS):

Jeg synes, det er vigtigt at være opmærksom på, at selv om ministeren beskrev formålet med lovforslaget, så lagde han ikke skjul på, hvad virkningen ville blive, nemlig at der i virkeligheden gives et længere rentefrit lån. Ministeren lagde heller ikke på nogen måde skjul på, hvem der især vil kunne drage fordel af, at denne frist bliver længere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var: